

[Aase Olesen]

en skattereform, ja, så har den ikke gættet helt galt.

Først og sidst anbefaler vi regeringen, som vi anbefalede den forrige, at skaffe bred politisk dækning for sin socialpolitik, ikke for regeringens skyld og heller ikke for oppositionens, men for de menneskers skyld, som er eller bliver berørt af sociallovgivningen.

Tinning (VS):

Dette lovforslag er udtryk for en ualmindelig ulækker hetz mod modtagere af bistandshjælp. Det var en hetz, som allerede statsministeren startede, idet han udtalte i sin åbningstale – jeg citerer fra fortrykket af folketingets forhandlinger 1982-83, sp. 13:

»Men ellers kan vi ikke blive ved i samme omfang som for at betale til mennesker, som egentlig godt skulle kunne klare sig selv.«

Det må være modtagere af bistandshjælp, statsministeren taler om. Han siger det ikke direkte, men hvem i alverden skulle det ellers være?

Det er en hetz, som følges op af fru Agnete Laustsen, som siger, at hver 10. borger i Københavns kommune oppebærer kontanthjælp, og det har vakt harme, det har vakt forargelse. Ja, det har det da sikkert. Og så er det måske en politikers opgave at bringe harmen og forargelsen ind i folketinget og straks komme med en stribe af forslag, som handler om at skære ned på hjælpen til de folk.

Hvad med at filosofere en smule over, hvorfor f.eks. hver 10. borger i Københavns kommune er tvunget til at modtage kontanthjælp, hvorfor flere og flere mennesker er tvunget til at gå på bistandskontoret? Ja, man behøver ikke engang at filosofere særlig meget. Det hænger f.eks. sammen med, at arbejdsløsheden er voldsomt stigende, bl.a. fordi de regeringer, vi har haft, og den regering, vi har, med åbne øjne fører en arbejdsløshedsskabende politik. De vil ikke indrømme det, men de vil sandelig heller ikke benægte det. Det hænger sammen med, at man har ændret i arbejdsløshedslvgivningen på en måde, som har sendt flere på bistandshjælp. Det hænger f.eks. sammen med, at det ikke er mere end 2-3 dage siden, flertallet herinde vedtog, at når man havde fået sygedagpenge i 2 år, så skal man – med nogle få undtagelser – over på i første omgang forbi-

gående hjælp og nu altså efter 9 måneder varig hjælp.

Mon ikke det er en del af forklaringen på, at der er så mange, der får bistandshjælp? Det var dog værd at diskutere i stedet for bare at råbe op om, at nu må vi gøre noget ved den harme og forargelse.

Jeg kan være enig med hr. Agerschou i, at dette lovforslag burde have undertitlen: »Vedrørende etablering og drift af fattighuse« – plus endnu en undertitel: »Fremme af beskæftigelsen for rådhusbetjente«. Det kan være svært at se, hvad konsekvenserne af dette lovforslag bliver, men én ting er helt sikker, at der må mindst 10 rådhusbetjente pr. bistandskontor til, for det her giver alvorlige konfrontationer. Folk bliver simpelt hen desperate, når det viser sig, at regeringen minsandten med åbne øjne og med almindelige henvisninger til landets fortvivlede økonomiske situation, og hvad ved jeg, skærer benhårdt ned på hjælpen til de allersvageste grupper.

Jeg ved godt, at socialministeren stort set hver gang, socialministeren har mulighed for det, siger: vi prøver hver gang at sikre, at de allersvageste grupper går fri. Det har jeg hørt, jeg tror allerede 15 gange. Det er endnu ikke lykkedes mig at forstå, hvad socialministeren mener med de allersvageste grupper.

Det her handler bl.a. om, at nu skal man også tilbagebetale den del af kontanthjælpen, som er hjælp til renter, ved terminshjælpen. Det betyder, at der er nogle folk, som bliver jaget fra hus og hjem. Det betyder det simpelt hen. Det her handler om, at underholdshjælpen skal nedsættes fra 90 til 80 pct. af folkepensionens grundbeløb. Det er 250 kr. mindre om ugen for enlige. Det her betyder, at man skal jage en række familier fra forbigående hjælp til varig hjælp. Jeg vil godt have ministeren til enten at bekræfte eller afkræfte, at det drejer sig om 35.000-40.000 familier. Hvis man kigger på 1981-tallene og finder ud af, hvor mange der har været på forbigående hjælp i omkring 9 måneder, vil det sige 35.000-40.000 familier. Der var omkring 10.000, før socialministeren fik denne fikse idé. Den varige hjælp er noget med 3.044 kr. for enlige og så bare et børnetillæg pr. barn på 520 kr., altså omkring 3.500 kr. til det hele, til huslejen, til de faste udgifter, til hvad som helst.